

Protestant Theological University

Schrijfsels

Pleizier, T. T. J.

Published in:
De Waarheidsvriend

Published: 08/06/2023

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):
Pleizier, T. T. J. (2023). Schrijfsels. *De Waarheidsvriend*, 111(23), 7. <https://gereformeerdebond.nl/de-waarheidsvriend/artikelen/schrijfsels/>

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons). You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

This publication might have been made available through the PThU Research Portal under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the PThU website: <https://www.pthu.nl/over-pthu/bibliotheek-pthu/diensten/article-25fa-taverne-amendement-end-user-agreement.pdf>

Takedown policy

If you believe that this document breaches copyright, please contact us providing details, and we will investigate your claim and remove access to the work if necessary: bibliotheek@pthu.nl.

Downloaded from the PThU Research Portal (Pure): <https://pure.pthu.nl>.

Schrijfsels

Een van de aardigheden van mijn werk aan de universiteit is dat ik veel mag schrijven, bijvoorbeeld af en toe een column. Toch zat mij de afgelopen weken de bekende bijbeltekst uit Prediker een beetje dwars: 'Er komt geen einde aan vele boeken maken, en veel studeren vermoeit het lichaam.' Het zit nog niet eens zozeer in het laatste, dat studeren vermoeiend is. Elk vak heeft zo z'n kanten waar je af en toe moe van wordt. En misschien moet juist een theoloog op zondag maar eens rustdag houden door niet te lezen, al ben ik benieuwd wat er thuis gebeurt als mijn gezinsleden deze column onder ogen krijgen.

Nee, het ging me bij dat vers vooral om de spanning tussen schrijven en lezen. Of misschien moet ik zeggen: de balans ertussen. Zoals ik het laatst tegen een collega zei: 'Als mijn teksten net zo vaak gelezen worden als ik de teksten van anderen lees, dan ziet het er somber uit.'

Per dag wordt er meer tekst geproduceerd dan een mens in zijn leven zou kunnen lezen. Zouden we dus maar eens moeten stoppen met schrijven? En dan alleen maar lezen. Gewoon waarderen wat anderen hebben opgeschreven, zonder zelf gehoord te willen worden. Niet schrijven, alleen lezen.

Wie schrijft, die blijft. Zou het? Of is het meer: wie schrijft, blijft denken. Zo is het vaak wel. Schrijven ordent je gedachten. Door te schrijven leer je helderder denken, zeker als er daarna mensen zijn die tegen je schrijfsels ingaan. Het is een beetje een ideaal: door te blijven schrijven, kom je samen verder.

Dit is iets te ideaal misschien. Maar ik vind het wel een aantrekkelijke gedachte om bij het lezen iets vaker te denken: hoe helpt deze tekst mij verder? En als dat absoluut niet zo is, kun je als lezer ook nog denken: dit schrijfsel is ook maar een poging tot denken. Of je kunt het gewoon laten liggen en iets anders pakken. Er wordt tenslotte meer dan genoeg geschreven.

Als mijn teksten net zo vaak gelezen worden als ik de teksten van anderen lees, dan ziet het er somber uit

Dr. T.T.J. Plezier
is universitair docent
Praktische theologie
aan de PThU, vestiging
Groningen.